II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 19ης Ιανουαρίου 2005

σχετικά με κρατική ενίσχυση που σχεδιάζει να χορηγήσει η Ιταλία σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις της Περιφέρειας της Σικελίας

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2005) 52]

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(2006/967/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 εδάφιο πρώτο,

αφού κάλεσε [1] τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο και αφού έλαβε υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

(1) Με επιστολή της 15ης Δεκεμβρίου 1999, πρωτοκολλημένη την 20ή Δεκεμβρίου 1999, η Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Ιταλίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση κοινοποίησε στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος 3 της Συνθήκης, το νόμο της Περιφέρειας της Σικελίας αριθ. 22, της 22ας Σεπτεμβρίου 1999, σχετικά με «επείγοντες παρεμβάσεις στο γεωργικό τομέα» (στο εξής νόμος αριθ. 22/1999).

(2) Με επιστολές της 6ης Οκτωβρίου 2000, πρωτοκολλημένη την 9η Οκτωβρίου 2000, της 1ης Φεβρουαρίου 2001, πρωτοκολλημένη την 5η Φεβρουαρίου 2001, και της 30ής Ιουλίου 2001, πρωτοκολλημένη την 1η Αυγούστου 2001, η Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Ιταλίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση κοινοποίησε στην Επιτροπή συμπληρωματικές πληροφορίες τις οποίες η Επιτροπή είχε ζητήσει με επιστολές της 23ης Φεβρουαρίου 2000, της 20ής Νοεμβρίου 2000 και της 27ης Μαρτίου 2001.

(3) Με επιστολή της 25ης Σεπτεμβρίου 2001 η Επιτροπή ενημέρωσε την Ιταλία σχετικά με την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης σχετικά με την υπό εξέταση ενίσχυση.

(4) Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* [2]. Η Επιτροπή κάλεσε τα ενδιαφερόμενα τρίτα μέρη να υποβάλουν παρατηρήσεις σχετικά με την υπό εξέταση ενίσχυση.

(5) Η Επιτροπή δεν έλαβε παρατηρήσεις από ενδιαφερόμενα τρίτα μέρη σχετικά με το εν λόγω ζήτημα.

(6) Στις 29 Νοεμβρίου 2001 πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες συνεδρίαση με συμμετοχή των υπηρεσιών της Επιτροπής και των ιταλικών αρχών.

(7) Με επιστολή της 29ης Απριλίου 2002, πρωτοκολλημένη την 30ή Απριλίου 2002, η Ιταλία διαβίβασε στην Επιτροπή περαιτέρω στοιχεία σχετικά με το σχεδιαζόμενο μέτρο.

II. ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

(8) Τα μέτρα που αρχικά προέβλεπε ο υπό εξέταση νόμος, ανά άρθρο, περιγράφονται στα σημεία 9-21:

Άρθρο 1: παράταση γεωργικών απαιτήσεων

(9) Το εν λόγω άρθρο προβλέπει τη δυνατότητα παράτασης εκ μέρους ιδρυμάτων και οργανισμών που χορηγούν γεωργικές πιστώσεις να παρατείνουν έως την 31η Δεκεμβρίου 2000 τις γεωργικές τους απαιτήσεις οι οποίες έληξαν κατά το 1998 και το 1999. Για τους σκοπούς της παράτασης εφαρμόζεται το επιτόκιο αναφοράς που ίσχυε κατά την ημερομηνία λήξης των εν λόγω απαιτήσεων, ενώ οι δικαιούχοι φέρουν κάθε σχετική επιβάρυνση. Η παράταση των γεωργικών απαιτήσεων δεν προβλέπει τη συμμετοχή της διοίκησης, αλλά εξαρτάται από τη συμβατική επιθυμία των μερών (αγροτών και πιστωτικών ιδρυμάτων). Η Ιταλία δεσμεύεται ωστόσο να μην εφαρμόσει το εν λόγω μέτρο.

[1] ΕΕ C 315 της 9.11.2001, σ. 12.

[2] Βλέπε υποσημείωση 1.

Άρθρο 2: επαναδιαπραγμάτευση των γεωργικών δανείων

(10) Το εν λόγω άρθρο προβλέπει τη δυνατότητα τόσο για τους οργανισμούς που παρέχουν ορισμένες χρηματοδοτικές διευκολύνσεις ([3]) όσο και για τους δικαιούχους των ενισχύσεων αυτών να ζητούν την επαναδιαπραγμάτευση των δανείων στην περίπτωση που το επιτόκιο είναι μεγαλύτερο από αυτό που ίσχυε την εποχή που τέθηκε σε ισχύ ο νόμος. Οι περιπτώσεις γεωργικών πιστώσεων για τις οποίες επιτρέπεται επαναδιαπραγμάτευση εξακολουθούν να επωφελούνται από τη χρηματοδότηση της καταβολής των μη δεδουλευμένων τόκων, ακόμα και στην περίπτωση που το διαπραγματευόμενο ίδρυμα έχει λάβει αίτηση για πρόωρη αποπληρωμή του δανείου.

Άρθρο 3: γεωργοπεριβαλλοντικά μέτρα

(11) Το εν λόγω άρθρο επιτρέπει την εκκαθάριση των γεωργοπεριβαλλοντικών ενισχύσεων που χορηγήθηκαν στην Περιφέρεια της Σικελίας δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2078/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, σχετικά με μεθόδους γεωργικής παραγωγής που συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις προστασίας του περιβάλλοντος καθώς και με τη διατήρηση του φυσικού χώρου ([4]), αλλά δεν εγκρίθηκαν για χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρόκειται για μέτρα που προβλέπονταν στο γεωργοπεριβαλλοντικό πρόγραμμα της Περιφέρειας της Σικελίας για το έτος 1999, τα οποία είχαν ήδη αρχίσει να εφαρμόζουν οι αγρότες όταν η Επιτροπή αποφάνθηκε αρνητικά σχετικά με την επιλεξιμότητα των εν λόγω δαπανών στο πλαίσιο της συγχρηματοδότησης βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2078/92. Η απαιτούμενη χρηματοδότηση ανέρχεται στα 25 000 εκατ. λιρέτες (12 911 420 EUR), ενώ το ποσό που διατέθηκε ανέρχεται στα 10 000 εκατ. λιρέτες (5 160 000 EUR).

(12) Η Επιτροπή ενέκρινε το γεωργοπεριβαλλοντικό πρόγραμμα της Σικελίας ([5]) έως το 1999, ενώ τα προγράμματα των περισσοτέρων ιταλικών περιφερειών εγκρίθηκαν έως το 1998. Το Μάρτιο του 1998 η Επιτροπή αποφάσισε την παράταση των προγραμμάτων μετά τη λήξη τους (ή τυχόν τροποποιήσεις τους) να εξαρτώνται από την υποβολή της αξιολόγησης των προγραμμάτων που υλοποιήθηκαν.

(13) Τον Οκτώβριο του 1998 οι σικελοί αγρότες ανέλαβαν τις σχετικές υποχρεώσεις, με συνέπεια να υποβληθούν σε δαπάνες και να υποστούν απώλειες στο εισόδημά τους.

(14) Το Νοέμβριο του 1998 η Επιτροπή εξέφρασε τη διαφωνία της σχετικά με την ανάληψη νέων γεωργοπεριβαλλοντικών υποχρεώσεων καθώς δεν είχε υποβληθεί αξιολόγηση ([6]). Η Επιτροπή διευκρίνισε ότι η τελική απόφαση επρόκειτο να ληφθεί κατόπιν συζήτησης με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών. Η Σικελία υπέβαλε την έκθεση αξιολόγησης τον Ιανουάριο του 1999.

(15) Το Μάιο του 1999 η Επιτροπή ανακοίνωσε την απόφασή της να μη χρηματοδοτήσει τα μέτρα A1, B, D1, E, F του γεωργοπεριβαλλοντικού προγράμματος της Σικελίας ([7]) εφόσον η αξιολόγηση δεν παρείχε επαρκή στοιχεία για την εκτίμηση του κοινωνικοοικονομικού και του περιβαλλοντικού αντικτύπου των εν λόγω μέτρων και, επιπλέον, δεν έγιναν τροποποιήσεις για τη βελτίωση συγκεκριμένων πτυχών του προγράμματος, οι οποίες κρίθηκαν αναγκαίες κατά την αξιολόγηση.

(16) Η Ιταλία προτίθεται να χορηγήσει ενίσχυση με την ίδια μορφή και βάσει των ιδίων κριτηρίων με αυτά που προβλέπονται στο εγκεκριμένο γεωργοπεριβαλλοντικό πρόγραμμα, σε ποσοστό 50 % των προβλεπόμενων ποσών. Το ποσοστό αυτό αντιστοιχεί, αναλογικά, στην πραγματική διάρκεια των δεσμεύσεων, δηλαδή από τον Οκτώβριο του 1998 έως το Μάιο του 1999 (έξι μήνες αντί ενός έτους).

Άρθρο 4: μέτρα υπέρ των θερμοκηπίων

(17) Το εν λόγω άρθρο επιτρέπει να χορηγείται υπέρ των καλλιεργειών σε θερμοκήπιο ενίσχυση ίση με το 40 % των δαπανών που πραγματοποιούνται για την αποστείρωση των επιφανειών, ενίσχυση ύψους 50 % για την αγορά του υλικού που απαιτείται για την αποστείρωση, ενίσχυση ύψους 250 λιρετών/kg πλαστικού που αγοράζεται για την κατασκευή του θερμοκηπίου. Οι ιταλικές αρχές διευκρίνισαν ότι χρησιμοποίησαν ως νομική βάση για τη χορήγηση της ενίσχυσης αυτής το άρθρο 49 του νόμου αριθ. 40 της 5ης Αυγούστου 1982, (στο εξής νόμος 86/1982), ο οποίος έχει ήδη εγκριθεί από την Επιτροπή όσον αφορά την ενίσχυση που αποσκοπεί στην αποζημίωση των ζημιών που προκαλούνται από θεομηνίες. Η χρηματοδότηση του μέτρου αυτού ανέρχεται στις 20 000 εκατ. λιρέτες (10 329 000 EUR).

Άρθρο 5: συγχρηματοδότηση του προγράμματος καλλιέργειας εσπεριδοειδών

(18) Το εν λόγω άρθρο παρέχει χρηματοδότηση για τις παρεμβάσεις που προβλέπονται από το εθνικό πρόγραμμα καλλιέργειας εσπεριδοειδών. Η Επιτροπή, αφού αποσύνδεσε το μέτρο αυτό από την υπό εξέταση υπόθεση, ενέκρινε την ενίσχυση στο πλαίσιο της ενίσχυσης C 65/A/2001 με την απόφαση SG (2003) 232301 της 15ης Οκτωβρίου 2003.

Άρθρο 6: ενώσεις για την προστασία της γεωργικής παραγωγής

(19) Το εν λόγω άρθρο προβλέπει τη χορήγηση, υπέρ των ενώσεων για την προστασία της γεωργικής παραγωγής, ενίσχυσης σε ποσοστό έως και 50 % των δαπανών στις οποίες υποβάλλεται το κοινωνικό ταμείο για την ασφάλιση των καλλιεργειών των μελών τους. Η ενίσχυση αυτή περιλαμβάνει ένα τμήμα ενίσχυσης για την πληρωμή των ασφαλίστρων, καθώς και χρηματοδοτική συνδρομή στις δαπάνες διαχείρισης των ενώσεων (0,50 % του ασφαλισμένου κεφαλαίου), με ανώτατο όριο δαπανών ίσο με 100 εκατ. λιρέτες (51 645 EUR) για κάθε ένωση.

([3]) Διευκολύνσεις που προβλέπονται στον περιφερειακό νόμο αριθ. 13 της 25ης Μαρτίου 1986 και στους περιφερειακούς νόμους για τη θέσπιση δημόσιας συνδρομής για την πληρωμή των τόκων γεωργικών πιστώσεων.

([4]) ΕΕ L 215 της 30.7.1992, σ. 85.

([5]) Απόφαση Ε(97) 3089 της 14ης Νοεμβρίου 1997 και Ε(94) 2494 της 10ης Οκτωβρίου 1994.

([6]) Σημείωση με αριθμό πρωτοκόλλου 43244 της 6ης Νοεμβρίου 1998.

([7]) Σημείωση 27373 της 4ης Μαΐου 1999.

Άρθρο 7: μέτρα για την εξυγίανση των ζωοτεχνικών εκμεταλλεύσεων

(20) Το εν λόγω άρθρο προβλέπει χρηματοδότηση υπέρ του μέτρου που προβλέπεται στο άρθρο 11 του περιφερειακού νόμου αριθ. 40 της 7ης Νοεμβρίου 1997 (στο εξής νόμος 40/1997). Το μέτρο αυτό εξετάστηκε στο πλαίσιο του φακέλου NN 37/98 και εγκρίθηκε με επιστολή της Επιτροπής αριθ. SG (2002)233136 της 11ης Δεκεμβρίου 2002.

(21) Η χορήγηση των ανωτέρω ενισχύσεων υπόκειται στην έγκριση της Επιτροπής.

III. **ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ**

Η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία σχετικά με το υπό εξέταση μέτρο για τους λόγους που περιγράφονται στα σημεία 22 έως 29:

(22) **Άρθρο 1 (παράταση γεωργικών απαιτήσεων)**: παρά τις διαβεβαιώσεις της Ιταλίας ότι το μέτρο δεν επρόκειτο να εφαρμοστεί, η διάταξη αυτή δεν διεγράφη επισήμως από το κείμενο του νόμου και τα στοιχεία που δόθηκαν ήταν πολύ περιορισμένα για να κριθεί εάν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

(23) **Άρθρο 2 (επαναδιαπραγμάτευση των γεωργικών δανείων)**: οι ιταλικές αρχές δήλωσαν ότι τα δάνεια τα οποία θα μπορούν να υπόκεινται σε επαναδιαπραγμάτευση ήταν αυτά που χορηγήθηκαν βάσει μιας περιφερειακής διάταξης (περιφερειακός νόμος αριθ. 13 της 25ης Μαρτίου 1986 (στο εξής νόμος 13/86), η οποία έχει εγκριθεί από την Επιτροπή ([8]) καθώς και ορισμένων εθνικών διατάξεων ([9]). Δεν ήταν σαφές εάν οι εθνικές νομικές βάσεις στις οποίες βασίζεται το μέτρο είχαν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή και εάν είχαν εγκριθεί από αυτή. Στην περίπτωση που τα επιδοτούμενα δάνεια που αποτελούν αντικείμενο του μέτρου αποτελούν παράνομες και ασύμβατες ενισχύσεις, κάθε αύξηση του βαθμού της ενίσχυσης θα ήταν και αυτή ασύμβατη.

(24) Επιπλέον, δεν συνάγεται από το κείμενο εάν οι επαναδιαπραγματεύσεις των δανείων θα είχαν ως αποτέλεσμα την ευθυγράμμιση των επιτοκίων της ενίσχυσης με τα προβλεπόμενα από τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας ([10]) (στο εξής καλούμενες «κατευθυντήριες γραμμές»). Μια τέτοια ευθυγράμμιση θα έπρεπε να προκύψει, σύμφωνα με το καθεστώς ενισχύσεων, το αργότερο στις 30 Ιουνίου 2000 ή στις 31 Δεκεμβρίου 2000.

(25) **Άρθρο 3 (γεωργοπεριβαλλοντικά μέτρα)**: για να αποκλειστεί το ενδεχόμενο υπεραποζημίωσης των συμπληρωματικών δαπανών και των απωλειών εισοδήματος που συνεπάγεται η ανάληψη γεωργοπεριβαλλοντικών δεσμεύσεων εκ μέρους των αγροτών, τα διαθέσιμα στοιχεία δεν επέτρεπαν να διαπιστωθεί η έμπρακτη τήρηση των αρχών και των προϋποθέσεων που ορίζονται:

α) στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών ([11]) και

β) στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1750/1999 της Επιτροπής, της 23ης Ιουλίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) ([12]).

(26) **Άρθρο 4 (μέτρα υπέρ των θερμοκηπίων)**: εάν εφαρμοστεί το σημείο 11.3 των κατευθυντήριων γραμμών (ενισχύσεις για την αποζημίωση των αγροτών για απώλειες που προκαλούνται από δυσμενείς καιρικές συνθήκες), μόνον η συνδρομή για την αγορά υλικού εξοπλισμού για την επιδιόρθωση των θερμοκηπίων θα μπορούσε να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις των κατευθυντήριων γραμμών. Η συνδρομή για την αποστείρωση των επιφανειών, καθώς και η συνδρομή για την αγορά του εξοπλισμού για την αποστείρωση δεν φαίνεται να είναι συμβατές καθώς οι κατευθυντήριες γραμμές επιτρέπουν να χορηγούνται αποζημιώσεις αποκλειστικά για τις ζημίες που προκαλούνται από δυσμενείς καιρικές συνθήκες στα κτίρια και στους εξοπλισμούς. Επιπλέον, η Ιταλία δεν παρείχε εγγυήσεις για αφαίρεση του ποσού της ενίσχυσης από τυχόν αποζημιώσεις στο πλαίσιο ασφαλιστικών καθεστώτων και ενδεχόμενων δαπανών που δεν βαρύνουν το γεωργό.

(27) Εάν εφαρμοστεί το σημείο 4.1 των κατευθυντήριων γραμμών (ενισχύσεις για επενδύσεις σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις), δεν φαίνεται να πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στο εν λόγω σημείο: οι δαπάνες για την αποστείρωση των επιφανειών δεν φαίνεται να εμπίπτουν στις περιπτώσεις που είναι επιλέξιμες βάσει του σημείου 4.1.1.5, το ποσοστό της ενίσχυσης (50 %) για την αγορά εξοπλισμού υπερβαίνει το μέγιστο εγκεκριμένο όριο (40 %) για τις μη μειονεκτικές περιοχές (σημείο 4.1.1.2) και δεν αποδείχθηκε η εκπλήρωση των κριτηρίων επιλεξιμότητας που προβλέπονται στο σημείο 4.1.1.3 των κατευθυντήριων γραμμών.

(28) **Άρθρο 5 (συγχρηματοδότηση του σχεδίου καλλιέργειας εσπεριδοειδών)**: το ποσό που προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο προοριζόταν για τη χρηματοδότηση του εθνικού σχεδίου καλλιέργειας εσπεριδοειδών, το οποίο ακόμα εξετάζεται από τις υπηρεσίες της Επιτροπής. Συνεπώς, σε αυτή τη φάση της διαδικασίας, δεν ήταν ακόμα δυνατό να θεωρηθεί επιλέξιμη η χρηματοδότηση του σχεδίου.

([8]) Απόφαση C(97) 1785 της 17ης Ιουλίου 1997 (απόφαση συγχρηματοδότησης).

([9]) Άρθρο 4 του νόμου αριθ. 286/89, άρθρο 4 του νόμου 31/91, άρθρο 2 του νόμου 237/93.

([10]) ΕΕ C 28 της 1.2.2000, σ. 2.

([11]) ΕΕ L 160 της 26.6.1999 σ. 80. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 567/2004 (ΕΕ L 90 της 27.3.2004, σ. 1).

([12]) ΕΕ L 214 της 13.8.1999 σ. 31. Κανονισμός που καταργήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 445/2002 (ΕΕ L 74 της 15.3.2002), ο οποίος με τη σειρά του καταργήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 817/2004 (ΕΕ L 153 της 30.4.2004).

(29) **Άρθρο 6 (ενώσεις για την προστασία της γεωργικής παραγωγής)**: η συνδρομή στις λειτουργικές δαπάνες των ενώσεων δεν φαινόταν να ανταποκρίνεται σε ορισμένα κριτήρια που προβλέπονται στο σημείο 14 των κατευθυντήριων γραμμών, ιδιαίτερα τη γενική δυνατότητα πρόσβασης στις υπηρεσίες, τον περιορισμό των διοικητικών εξόδων για τα μη μέλη, την υποχρέωση να τηρούνται χωριστά λογιστικά αρχεία για τις δαπάνες τις σχετικές με τις επιδοτούμενες υπηρεσίες.

IV. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

(30) Με επιστολή της 29ης Απριλίου 2002 η Ιταλία έδωσε τις ακόλουθες πληροφορίες και διευκρινίσεις.

(31) **Άρθρο 1 (παράταση γεωργικών απαιτήσεων)**: η Ιταλία διευκρίνισε ότι το μέτρο αυτό καταργείται από το άρθρο 1 εδάφιο 2 του περιφερειακού νόμου αριθ. 28 της 23ης Δεκεμβρίου 2000 (στο εξής νόμος 28/2000). Η Ιταλία επεσήμανε, εξάλλου, ότι το μέτρο δεν κοινοποιήθηκε ποτέ εφόσον η παράταση των γεωργικών πιστώσεων δεν συνεπάγεται οποιαδήποτε συμμετοχή της διοίκησης, καθώς εξαρτάται αποκλειστικά από τη συμβατική επιθυμία των μερών, και οι δαπάνες για την ανανέωση του δανείου βαρύνουν ολοκληρωτικά τον ιδιοκτήτη της γεωργικής εκμετάλλευσης.

(32) **Άρθρο 2 (επαναδιαπραγμάτευση των γεωργικών δανείων)**: η Ιταλία διευκρίνισε ότι η επαναδιαπραγμάτευση αφορά μόνο τις επιχειρήσεις που χρηματοδοτούνται βάσει του περιφερειακού νόμου (άρθρο 2 εδάφιο 3 του νόμου 13/86) εντός της περιόδου ισχύος του εγκριθέντος καθεστώτος. Η Ιταλία επεσήμανε, εξάλλου, ότι το μέτρο αποσκοπεί να ενσωματώσει στο λεγόμενο «τοκογλυφικό επιτόκιο», όπως ορίζεται από τον εθνικό νόμο αριθ. 108 του 1996, το επιτόκιο που εφαρμόζεται στα δάνεια που είχαν ήδη συναφθεί από τους αγρότες. Σε πολλές περιπτώσεις τα εν λόγω δάνεια είχαν επιτόκια κατά πολύ ανώτερα του τοκογλυφικού επιτοκίου, έως και 2/3 φορές ανώτερα του τρέχοντος επιτοκίου της αγοράς. Οι επαναδιαπραγματεύσεις έχουν ως στόχο να ευθυγραμμιστούν τα παλιά επιτόκια με τα επιτόκια της αγοράς. Χάρη στο εν λόγω άρθρο, οι οργανισμοί που χορηγούν τις ενισχύσεις θα έχουν τη δυνατότητα να επαναδιαπραγματεύονται τα εν λόγω δάνεια, με αποτέλεσμα την εξοικονόμηση δημοσίων πόρων. Η περιφέρεια δεσμεύεται να μην μεταβάλει το σύνολο της κρατικής ενίσχυσης με επιδοτήσεις ισοδύναμες του αρχικού μέτρου. Ακόμα και στην περίπτωση πρόωρης εξόφλησης του δανείου, εφόσον οι δόσεις της συνδρομής που καταβάλλονται ωφελούν το δανειολήπτη, το όφελος αυτό μέσω της μείωσης της συνδρομής έχει ως αποτέλεσμα ο δανειολήπτης να λαμβάνει ένα ποσό κατώτερο από αυτό που χορηγείτο αρχικά και, συνεπώς, μειώνεται και η αντίστοιχη ενίσχυση.

(33) **Άρθρο 3 (γεωργοπεριβαλλοντικά μέτρα)**: η Ιταλία δήλωσε ότι η απαγόρευση ανάληψης νέων γεωργοπεριβαλλοντικών δεσμεύσεων για το πρόγραμμα που έληξε στα τέλη του 1998 λόγω έλλειψης αξιολόγησης (Νοέμβριος του 1998), καθώς και η απόφαση για μη συγχρηματοδότηση ορισμένων μέτρων (Μάιος του 1999), έπονται χρονικά της ανάληψης των σχετικών δεσμεύσεων από τους αγρότες τον Οκτώβριο του 1998. Επισημαίνεται ότι, στην περίπτωση της Σικελίας, οι υπό εξέταση δεσμεύσεις δεν αποτελούν «νέες πενταετείς δεσμεύσεις», αλλά εντάσσονται στο πλαίσιο του γεωργοπεριβαλλοντικού προγράμματος της Σικελίας που βρισκόταν ακόμα σε ισχύ, καθώς είχε εγκριθεί από την Επιτροπή με ισχύ για όλο το 1999 και όχι μόνο έως το 1998, όπως είχε συμβεί με τις άλλες περιφέρειες.

(34) **Άρθρο 4 (μέτρα υπέρ των θερμοκηπίων)**: η Ιταλία ανέλαβε τη δέσμευση να περιορίσει την ενίσχυση για την αγορά πλαστικού για την κάλυψη του θερμοκηπίου. Διευκρίνισε, εξάλλου, ότι, εφόσον ο αγρότης έχει συνάψει ασφαλιστήριο συμβόλαιο για την κάλυψη των ζημιών που προκαλούνται από δυσμενείς καιρικές συνθήκες, η Ιταλία δεσμεύεται να αφαιρεί από την αποζημίωση τα ποσά που ενδεχομένως λαμβάνει, πέρα από τις συνήθεις δαπάνες που δεν επιβαρύνουν το γεωργό, ώστε να αποφεύγεται κάθε κίνδυνος υπέρ το δέον αποζημίωσης.

(35) **Άρθρο 6 (ενώσεις για την προστασία της γεωργικής παραγωγής)**: η Ιταλία δεσμεύθηκε να καταργήσει τη συνδρομή στα διαχειριστικά έξοδα του ασφαλιστικού ταμείου των ενώσεων.

V. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

(36) Η διάταξη που προβλέπεται στο άρθρο 1 καταργήθηκε [βλ. σημείο (9)] και τα μέτρα που ορίζονται στα άρθρα 5 και 7 εγκρίθηκαν στο πλαίσιο άλλων καθεστώτων ενίσχυσης [βλ. σημεία (18) και (20)]. Συνεπώς η ακόλουθη αξιολόγηση αφορά αποκλειστικά τα άρθρα 2, 3, 4 και 6 του περιφερειακού νόμου 22/1999.

V.1 Ύπαρξη ενίσχυσης υπό την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

(37) Βάσει του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης, ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές.

(38) Το άρθρο 2 του εθνικού νόμου, στην τελική του διατύπωση, προβλέπει την επαναδιαπραγμάτευση των γεωργικών δανείων που χορηγήθηκαν με διευκολύνσεις, αποκλειστικά υπό τους όρους του νόμου αριθ. 13/86 (καθεστώς εγκεκριμένο από την Επιτροπή [13] κατά την περίοδο ισχύος του εν λόγω καθεστώτος (31 Δεκεμβρίου 1997). Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς των ιταλικών αρχών, δεν πραγματοποιήθηκε καμία επαναδιαπραγμάτευση των γεωργικών δανείων. Δεδομένου ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 3 του περιφερειακού νόμου, οι επαναδιαπραγματεύσεις έπρεπε να πραγματοποιηθούν εντός δεκαοκτώ μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του νόμου, η Επιτροπή θεωρεί περιττή την εξέταση του μέτρου.

[13] Βλέπε σημείωση 7.

(39) Η Επιτροπή διατηρεί, εξάλλου, το δικαίωμα να εξετάσει εάν οι εθνικές διατάξεις που περιέχονται στην αρχική κοινοποίηση, ακόμα και αν δεν εφαρμόζονται απευθείας στο άρθρο του εν λόγω νόμου, έχουν κοινοποιηθεί όπως ορίζεται και έχουν εγκριθεί από την Επιτροπή στο βαθμό που αποτελούν κρατική ενίσχυση.

(40) Τα άρθρα 3, 4 και 6 του υπό εξέταση περιφερειακού νόμου ανταποκρίνονται στον ορισμό της ενίσχυσης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης, δεδομένου ότι παρέχουν:

α) οικονομικά πλεονεκτήματα (μη επιστρεπτέες χρηματοδοτικές συνδρομές)

β) σε συγκεκριμένες επιχειρήσεις (γεωργικές εκμεταλλεύσεις της Σικελίας)

γ) χρηματοδοτούνται με δημόσιους πόρους (περιφερειακούς) και

δ) είναι πιθανόν να επηρεάσουν τις συναλλαγές, δεδομένης της θέσης που κατέχει η Ιταλία στον τομέα της γεωργίας (π.χ. το 1999 η Ιταλία εξήγε στα άλλα κράτη μέλη γεωργικά προϊόντα συνολικής αξίας 10 258 εκατ. ευρώ, ενώ οι εισαγωγές από τα άλλα κράτη μέλη ανήλθαν στα 15 271 εκατ. ευρώ [14]).

V.2 **Συμβιβάσιμο της ενίσχυσης**

(41) Η απαγόρευση που ορίζεται στο άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ υπόκειται σε όρους. Για να συμβιβάζονται με την κοινή αγορά, οι ενισχύσεις που προβλέπονται στα άρθρα 3, 4 και 6 του υπό εξέταση νόμου πρέπει να υπόκειται σε μία από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφοι 2 και 3 της Συνθήκης.

(42) Εν προκειμένω, η μοναδική εφαρμόσιμη παρέκκλιση είναι αυτή που προβλέπεται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ), σύμφωνα με το οποίο μπορούν να θεωρούνται συμβατές με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο στο κοινό συμφέρον.

(43) Κατά την ερμηνεία της προαναφερθείσας παρέκκλισης, όσον αφορά το γεωργικό τομέα, η Επιτροπή εξετάζει, κατά πρώτον, εάν εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1/2004 σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις προς μικρομεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στους τομείς της παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων [15]. Στην περίπτωση που δεν μπορεί να εφαρμοστεί ο εν λόγω κανονισμός, η Επιτροπή βασίζεται στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας [16] (στο εξής κατευθυντήριες γραμμές).

(44) Στην προκειμένη περίπτωση, δεν εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1/2004 καθώς το καθεστώς δεν περιορίζεται στις μικρομεσαίες γεωργικές εκμεταλλεύσεις. Συνεπώς, η Επιτροπή βασίστηκε στα σημεία 5.3 (ανάληψη γεωργοπεριβαλλοντικών υποχρεώσεων) και 11 (αποζημίωση για ζημίες που προκαλούνται από θεομηνίες) των κατευθυντήριων γραμμών.

V.2.1. *Σχετικά με τα γεωργοπεριβαλλοντικά μέτρα*

(45) Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι οι υπό εξέταση γεωργοπεριβαλλοντικές υποχρεώσεις είχαν ήδη αναληφθεί από τους αγρότες πριν να διατυπωθούν αμφισβητήσεις, δηλαδή πριν από την τελική απόφαση της Επιτροπής να μη θεωρεί επιλέξιμες τις υποχρεώσεις αυτές για κοινοτική συγχρηματοδότηση και, συνεπώς, οι αγρότες είχαν ήδη υποβληθεί σε δαπάνες και απώλειες εσόδων τη στιγμή που ελήφθη η απόφαση αυτή.

(46) Επιπλέον, οι υποχρεώσεις αυτές εντάσσονται σε ένα γεωργοπεριβαλλοντικό πρόγραμμα που εγκρίθηκε από την Επιτροπή έως το 1999, και ήταν συμβατές, κατά την ανάληψή τους, με τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999.

(47) Για την αξιολόγηση το συμβιβάσιμο των κρατικών ενισχύσεων με την κοινή αγορά στον τομέα των γεωργοπεριβαλλοντικών ενισχύσεων, η Επιτροπή εφαρμόζει το σημείο 5.3. των κατευθυντήριων γραμμών.

(48) Το σημείο 5.3. των κατευθυντήριων γραμμών προβλέπει ότι είναι δυνατόν να θεωρηθούν συμβατές οι κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει των ιδίων κριτηρίων με αυτά που εφαρμόζονται στα γεωργοπεριβαλλοντικά μέτρα που συγχρηματοδοτούνται σύμφωνα με τα άρθρα 22, 23 και 24 στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999. Στην προκειμένη περίπτωση, μπορεί να θεωρηθεί ότι ικανοποιείται η προϋπόθεση αυτή, δεδομένων των όσων αναφέρονται στο σημείο (46).

(49) Ωστόσο, πρέπει να διευκρινιστούν οι λόγοι που οδήγησαν την Επιτροπή στην απόφαση να μη συγχρηματοδοτήσει τα μέτρα αυτά, ούτως ώστε να αποφευχθούν διαχειριστικές ελλείψεις ή παρατυπίες που αποτελούν ένδειξη, π.χ., υπέρ το δέον αποζημίωσης των αγροτών.

(50) Από τις ανακοινώσεις της Επιτροπής, καθώς και από την εσωτερική αλληλογραφία μεταξύ των υπηρεσιών για το θέμα αυτό, δεν προκύπτει κανένα στοιχείο που θα μπορούσε να αποτελεί απόδειξη παράτυπης διαχείρισης των μέτρων εκ μέρους της Περιφέρειας της Σικελίας ή υπερβολικής αποζημίωσης των αγροτών. Οι λόγοι στους οποίους βασίστηκε η Επιτροπή [βλ σημείο (15)] για να μην εγκρίνει τη συγχρηματοδότηση είχαν σχέση με την ανάγκη να ληφθεί υπόψη το αποτέλεσμα της αξιολόγησης του ενδιάμεσου προγράμματος και οι τροποποιήσεις για τη βελτίωσή του.

(14) *Πηγή*: Eurostat. Δεν υπάρχουν στοιχεία χωριστά ανά περιφέρεια.
(15) ΕΕ L 1 της 3.1.2004, σ. 1.
(16) ΕΕ C 28 της 1.2.2000, σ. 2.

(51) Η Ιταλία προβλέπει τη χορήγηση ενίσχυσης με την ίδια μορφή και τα ίδια κριτήρια που ισχύουν για το εγκεκριμένο γεωργοπεριβαλλοντικό πρόγραμμα, σε ποσοστό 50 % των προβλεπόμενων ποσών. Το ποσοστό αυτό αντιστοιχεί, αναλογικά, στην πραγματική διάρκεια των υποχρεώσεων (έξι μήνες). Οι ιταλικές αρχές έχουν αποδείξει ότι το ύψος της ενίσχυσης είναι τέτοιο που δεν συνεπάγεται υπέρ το δέον αποζημίωση των δαπανών, αλλά, αντίθετα, δεν καταφέρνει να καλύψει τις μεγαλύτερες δαπάνες που συνεπάγονται οι ήδη εκπληρωθείσες υποχρεώσεις. Πράγματι, όταν ανακοινώθηκε στους αγρότες η απόφαση για μη συγχρηματοδότηση (Μάιος του 1999), είχε ήδη εκτελεστεί μεγάλο μέρος των εργασιών καλλιέργειας με τήρηση των υποχρεώσεων που είχαν αναληφθεί (προπαρασκευαστικές εργασίες, σπορά, λιπάσματα, εαρινές εργασίες και κλάδεμα). Εξάλλου, οι αγρότες είχαν ήδη υποβληθεί σε έξοδα για την παροχή τεχνικών συμβουλών και τη διοικητική τεχνική τεκμηρίωση. Συνεπώς, οι δαπάνες και οι απώλειες εισοδήματος που υπέστησαν κατά το υπό εξέταση εξάμηνο υπερέβαιναν το 50 % του κόστους που υπολογίστηκε για το σύνολο του γεωργικού έτους.

(52) Ωστόσο, τα στοιχεία που διαθέτει η Επιτροπή δεν επιτρέπουν να διαπιστωθεί εάν η Περιφέρεια της Σικελίας ήλεγξε, όπως απαιτείται, εάν οι αγρότες εκπλήρωσαν τις γεωργοπεριβαλλοντικές υποχρεώσεις για το έτος 1999 ούτε εάν οι έλεγχοι αυτοί είχαν θετικό αποτέλεσμα.

(53) Συνεπώς, η Επιτροπή εκτιμά ότι η εν λόγω κρατική ενίσχυση πρέπει να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, μόνο στο βαθμό που η Ιταλία μπορεί να αποδείξει ότι πραγματοποιήθηκαν, με θετικό αποτέλεσμα, οι έλεγχοι που αναφέρονται το σημείο (52) από τον Οκτώβριο του 1998 έως το Μάιο του 1999.

V.2.2. *Σχετικά με τα μέτρα υπέρ των θερμοκηπίων*

(54) Στην οριστική διατύπωση του μέτρου αυτού, η εν λόγω ενίσχυση προορίζεται για τους αγρότες που έχουν καλλιέργειες σε θερμοκήπια, οι οποίοι έχουν πληγεί από θεομηνίες, όπως προβλέπεται στο άρθρο 49 του νόμου αριθ. 86/192, ο οποίος επεκτείνει στις καλλιέργειες που προστατεύονται από θερμοκήπιο τα οφέλη του νόμου αριθ. 37/1974. Ωστόσο, θα θεωρούνται επιλέξιμες μόνο οι δαπάνες για την αγορά πλαστικού για την οροφή των θερμοκηπίων.

(55) Οι διατάξεις που περιλαμβάνονται στο άρθρο 49 του περιφερειακού νόμου αριθ. 86/92 εγκρίθηκαν από την Επιτροπή ως ενισχύσεις που προορίζονται για την επανόρθωση ζημιών που προκλήθηκαν στα θερμοκήπια και στο πλαστικό της οροφής από βίαιες καταιγίδες και χαλαζοπτώσεις σε ζώνες όπου οι κύριες καλλιέργειες είναι οι καλλιέργειες θερμοκηπίου.

(56) Οι ενισχύσεις για την αποζημίωση των ζημιών που προκαλούνται σε κτίρια και σε εξοπλισμούς από δυσμενή καιρικά φαινόμενα μπορούν να επιτραπούν βάσει του σημείου 11.3 των κατευθυντήριων γραμμών έως και σε ποσοστό 100 % των πραγματικών δαπανών, χωρίς να εφαρμοστεί κατώτατο όριο. Ωστόσο, το σημείο 11.3.6 των κατευθυντήριων γραμμών ορίζει ότι, για να αποφεύγεται η υπεραποζημίωση, από το ποσό των ενισχύσεων που καταβάλλονται πρέπει να αφαιρείται κάθε ποσό που λαμβάνεται βάσει προγραμμάτων ασφάλισης και τα συνήθη έξοδα, τα οποία δεν κατέβαλε ο αγρότης. Επιπλέον, σύμφωνα με το σημείο 11.3.1 των κατευθυντήριων γραμμών, οι ενισχύσεις πρέπει να δικαιολογούνται από κατάλληλα μετεωρολογικά στοιχεία.

(57) Όπως αναφέρεται στο σημείο (34), η Ιταλία διευκρίνισε ότι οι επιλέξιμες δαπάνες περιορίστηκαν στο κόστος για την αγορά του πλαστικού για την οροφή του θερμοκηπίου. Επιπλέον, η Ιταλία δεσμεύτηκε να αφαιρεί από το ποσό της ενίσχυσης τα ποσά που καταβάλλονται βάσει προγραμμάτων ασφάλισης καθώς και τα συνήθη έξοδα που δεν πραγματοποιήθηκαν.

(58) Επιπλέον, η Ιταλία παρείχε μετεωρολογικά στοιχεία σχετικά με τις εν λόγω θεομηνίες.

(59) Συνεπώς, η Επιτροπή εκτιμά ότι η εν λόγω ενίσχυση μπορεί να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με την κοινή αγορά.

V.2.3. *Σχετικά με τις ενώσεις για την προστασία της γεωργικής παραγωγής*

(60) Σύμφωνα με την οριστική διατύπωση του μέτρου, η Ιταλία θα χορηγήσει ενίσχυση ίση με το 50 % των ασφαλίστρων για ζημίες από θεομηνίες στο πλαίσιο των ασφαλιστήριων συμβολαίων που συνάπτουν οι ενώσεις για την προστασία της γεωργικής παραγωγής. Οι εν λόγω ενώσεις είναι ιδιωτικές οργανώσεις αποτελούμενες από τους ίδιους τους αγρότες και αποσκοπούν στην αύξηση της συμβατικής ισχύος των αγροτών κατά τη σύναψη ασφαλιστήριων συμβολαίων.

(61) Στο σημείο 11.5 των κατευθυντήριων γραμμών εγκρίνεται η χορήγηση ενισχύσεων σε ποσοστό μέχρι 80 % του κόστους των ασφαλίστρων για την κάλυψη έναντι απωλειών που προκαλούνται από θεομηνίες και έκτακτα γεγονότα και σε ποσοστό μέχρι 50 % του κόστους των ασφαλίστρων, στις περιπτώσεις που η ασφάλιση καλύπτει επίσης και άλλες απώλειες προκαλούμενες από δυσμενή κλιματικά φαινόμενα ή ζημίες προκαλούμενες από ζωικές και φυσικές ασθένειες.

(62) Στην προκειμένη περίπτωση, το είδος της ενίσχυσης και ο μέγιστος βαθμός της συνδρομής συμβιβάζονται με το σημείο 11.5 των κατευθυντήριων γραμμών.

(63) Συνεπώς, η Επιτροπή θεωρεί ότι το εν λόγω μέτρο μπορεί να θεωρείται συμβατό με την κοινή αγορά.

VI. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ**

(64) Το μέτρο που προβλέπεται στο άρθρο 2 του νόμου αριθ. 22/99 δεν συνιστά ενίσχυση υπό την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

(65) Το μέτρο που προβλέπεται στο άρθρο 3 του προαναφερθέντος νόμου είναι συμβατό με την κοινή αγορά υπό την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης, μόνο εφόσον η Ιταλία μπορεί να αποδείξει ότι πραγματοποιήθηκαν οι απαιτούμενοι έλεγχοι όσον αφορά την εφαρμογή του μέτρου εκ μέρους των αγροτών για την περίοδο από τον Οκτώβριο του 1998 έως το Μάιο του 1999 και ότι οι έλεγχοι αυτοί είχαν θετικό αποτέλεσμα.

(66) Τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 4 του προαναφερθέντος νόμου είναι συμβατά με την κοινή αγορά υπό την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της Συνθήκης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το μέτρο που θεσπίζεται στο άρθρο 2 του περιφερειακού νόμου αριθ. 22/1999 και το οποίο προτίθεται να εφαρμόσει η Ιταλία υπέρ των γεωργικών εκμεταλλεύσεων της Περιφέρειας της Σικελίας δεν αποτελεί ενίσχυση υπό την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της Συνθήκης.

Άρθρο 2

Το μέτρο που θεσπίζεται στο άρθρο 3 του περιφερειακού νόμου αριθ. 22/1999 και το οποίο προτίθεται να εφαρμόσει η Ιταλία υπέρ των γεωργικών εκμεταλλεύσεων της Περιφέρειας της Σικελίας είναι συμβατό με την κοινή αγορά, με την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι όροι που θεσπίζονται στο άρθρο 4 της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 3

Τα μέτρα που θεσπίζονται στο άρθρο 4 του περιφερειακού νόμου αριθ. 22/1999 και τα οποία προτίθεται να εφαρμόσει η Ιταλία υπέρ των γεωργικών εκμεταλλεύσεων της Περιφέρειας της Σικελίας είναι συμβατά με την κοινή αγορά. Συνεπώς, εγκρίνεται η εκτέλεση των μέτρων αυτών.

Άρθρο 4

Εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, η Ιταλία κοινοποιεί, κάθε στοιχείο που θα μπορούσε να αποδείξει ότι, από τον Οκτώβριο του 1998 έως το Μάιο του 1999, οι αρμόδιες διοικητικές αρχές διενέργησαν ελέγχους για να εξακριβώσουν την εφαρμογή εκ μέρους των αγροτών των γεωργοπεριβαλλοντικών υποχρεώσεων που ανέλαβαν στο πλαίσιο του περιβαλλοντικού προγράμματος της Περιφέρειας της Σικελίας και δεν είναι επιλέξιμες για κοινοτική συγχρηματοδότηση, καθώς και το αποτέλεσμα των εν λόγω ελέγχων.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Δημοκρατία της Ιταλίας.

Βρυξέλλες, 19 Ιανουαρίου 2005.

Για την Επιτροπή

Mariann FISCHER BOEL

Μέλος της Επιτροπής